

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4Tos/27/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6925010497
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Hunák, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2026:6925010497.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Hunáka, PhD. a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a Mgr. Jána Bednára, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. 23. 02. 1988 v Ilave, pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 26. 03. 2026, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 11Nt/14/2025 zo dňa 12. 02. 2026, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného A. B. zamietá.

odôvodnenie:

Uznesením sp. zn. 11Nt/14/2025 zo dňa 12. 02. 2026 samosudca Okresného súdu Rimavská Sobota podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného A. B. na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 11T/19/2023, v ktorej bol odsúdený za zločin podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., keď nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por.

Proti uzneseniu podal odsúdený priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí konanom dňa 12. 02. 2026 sťažnosť, ktorú písomne doplnil prostredníctvom obhajcu podaním doručeným okresnému súdu dňa 04. 03. 2026. Rozhodnutie okresného súdu, ktorým zamietol jeho návrh na povolenie obnovy konania, považoval za nesprávne a nezákonné, pokiaľ ide o záver o absencii existencie podmienok podľa § 394 Tr. por.

Podľa obhajoby sú novou skutočnosťou závery priestupkového konania vedeného na Okresnom úrade Rimavská Sobota, oddelení vnútornej správy pod č. OU-RS-OVVS-2023/009366-010, v rámci ktorého konania, pôvodne kvalifikovaného ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby, bola konštatovaná nevierohodnosť výpovede poškodenej. Priestupkové konanie za skutok, ktorého sa mal dopustiť tak, že od presne nezistenej doby v mesiaci júl v roku 2022 do dňa 06. 09. 2022 v obci C. v rodinnom dome č. XXX mal maloletú A., mal. D. E. a mal. C.. B. fyzicky napádať tak, že ich udieral po zadku a nechtiac na mal. A. strčil misku s horúcou polievkou, bolo orgánom prešetrujúcim priestupok zastavené. V rámci uvedeného konania si správny orgán osvojil závery znaleckých posudkov, v zmysle ktorých sa intelektové schopnosti mal. A. nachádzajú v pásme ľahkej duševnej zaostalosti a vierohodnosť jej výpovede bola hodnotená ako mierne znížená. Vzhľadom na uvedené, skutkový stav tak ako bol zistený v konaní Okresného súdu Rimavská Sobota pod sp. zn. 11T/19/2023 neobstojí a vierohodnosť výpovede mal. A. F. by mala byť posúdená spôsobom, ako to posúdil správny orgán v konaní pod č. OU-RS-OVVS-2023/009366-010.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd zrušil sťažnosťou napadnuté uznesenie a jeho návrhu na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 11T/19/2023 vyhovel.

Odsúdený aj sám písomne doplnil sťažnostné dôvody podaním, doručeným krajskému súdu dňa 17. 03. 2026. V obsiahlych dôvodoch sťažnosti opätovne akcentoval skutočnosť, že mal. A. si skutok, z ktorého

bol uznaný vinným, vymyslela, jej výpovede nie sú vierohodné, dokonca si vymyslela osobu, ktorá má rovnaké identifikačné údaje. Obvinila ho aj zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby a z toho, že chodí s puškou po dedine. Tvrdil, že na svoju výpoveď mala byť spolu s D. E. navádzaná sociálnou kuratelou. Ako ďalej uviedol, na verejnom zasadnutí súdu dostatočne ozrejmil dôvody, pre ktoré žiada trestné konanie obnoviť, uvádzajúc, že kľúčový svedok – gynekológ na hlavnom pojednávaní vyslovil, že nikto, ani on, nemohol vykonať s poškodenou žiadne sexuálne praktiky, pričom znaleckým skúmaním bolo zistené, že nie je žiadny deviant alebo pedofil.

Bol toho názoru, že súdy sa jeho vecou nezaoberali dostatočne a vykonané dôkazy hodnotili v jeho neprospech. V ďalšom texte sťažnosti prízvukoval nezákonnosť vykonania výsluchu mal. A. spôsobenú absenciou riadneho zákonného poučenia, pričom hodnotil aj nedostatočnosť jej emočných prejavov a porovnával jej výpoveď s výpoveďou v konaní pod sp. zn. 11T/61/2021, v ktorom bol oslobodený. Napokon, klamať mala aj učiteľka poškodenej G. A. H. s riaditeľkou školy, keďže táto mal. A. videla prvýkrát 06. 09. 2022 a v predchádzajúcom školskom roku ju neučila. Pokiaľ ide o vykonané dôkazy, spochybnil aj závery znaleckého dokazovania s tým, že znalci nevedeli reagovať na jeho otázky a domnieval sa, že keby poškodenú poznali, ich posudok by vyzeral inak.

Pokiaľ ide o zachovanie jeho práv, v odvolacom konaní mu bolo odopreté vyjadriť sa, čím bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces vrátane práva na obhajobu. Namietal, že pri rozhodovaní o jeho väzbe bola konajúcim súdom prezumovaná jeho vina a následne bol bez dostatočného odôvodnenia odsúdený. Neopomenul poukázať na nález Ústavného súdu SR pod sp. zn. III. ÚS 435/2023 zo dňa 07. 12. 2023, ktorý je ďalším dôkazom o tom, že súdy v jeho veci konali nezákonne a protiústavne.

Navrhol, aby súd z uvedených dôvodov povolil obnovu konania v trestnej veci Okresného súdu Rimavská Sobota pod sp. zn. 11T/19/2023 a po zániku dôvodov pre ďalší výkon trestu ho ponechal na slobode.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Po postupe v zmysle tohto ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nebola dôvodne podaná, pretože v posudzovanom prípade neboli splnené podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por.

Odsúdený A. B. bol rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 11T/19/2023 zo dňa 20. 04. 2023, právoplatným v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/53/2023 zo dňa 22. 06. 2023, uznaný za vinného zo spáchania zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. písm. a), písm. c) Tr. por. a s poukazom na § 127 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia. Podľa § 73 ods. 2 písm. c), ods. 4 Tr. zák. mu súd uložil ochranné sexuologické liečenie ambulantnou formou.

Podaním doručeným okresnému súdu dňa 12. 08. 2025, doplneným obhajcom odsúdeného dňa 14. 11. 2025, podal odsúdený návrh na povolenie obnovy konania vo vyššie uvedenej veci, o ktorom prvostupňový súd rozhodol sťažnosťou napadnutým uznesením.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Skutočnosťou skôr neznámou v zmysle citovaného ustanovenia je potrebné rozumieť určitý objektívne existujúci jav, ktorý je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Dôkaz predtým neznámy môže byť taký dôkaz, ktorý v pôvodnom konaní nebol vykonaný, alebo

taký, ktorý síce bol v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom. Existenciu nových skutočností v konaní o povolení obnovy konania je zároveň potrebné preukázať.

Pri posudzovaní podmienok obnovy konania podľa citovaného zákonného ustanovenia (§ 394 ods. 1 Tr. por.) súd hodnotí návrh z dvoch hľadísk, a to či ide o skutočnosti alebo dôkazy predtým súdu neznáme a zároveň či by tieto skutočnosti alebo dôkazy samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi známymi už v pôvodnom konaní mohli viesť k inému rozhodnutiu, než je pôvodné právoplatné rozhodnutie uvedené v ods. 1 § 394 Tr. por.

Skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú tak kvalifikované, že sú spôsobilé samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné, než pôvodné právoplatné rozhodnutie, sa realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia, s dôkaznou silou a významom novo tvrdených skutočností a novo navrhovaných dôkazov. Pre pozitívne rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania musí byť výsledkom tohto skúmania dôvodný predpoklad pre možnú zmenu pôvodného právoplatného rozhodnutia.

Úlohou obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku je náprava skutkových väd právoplatného rozhodnutia v prípade, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy spochybňujúce doterajšie skutkové zistenia a rozhodnutia prijaté na ich podklade. Záver o tom, či existencia nových skutočností alebo nových dôkazov je spôsobilá odôvodniť iné než pôvodne právoplatné rozhodnutie, môže súd ustáliť len porovnaním doposiaľ vykonaných dôkazov s dôkazným významom novotvrdených skutočností alebo novovykonaných dôkazov, a to v rozsahu ust. § 2 ods. 12 Trestného poriadku, ktorý postup nie je v rozpore s požiadavkami vyplývajúcimi z ust. § 2 ods. 19 Trestného poriadku.

Obnova konania z dôvodov podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku sa týka výlučne nedostatkov v skutkových zisteniach, preto sa súd konajúci o obnove konania nezaobrá chybami týkajúcimi sa správnosti procesného postupu súdu prvého stupňa v pôvodnom konaní ani chybami týkajúcimi sa správnosti použitej právnej kvalifikácie. Eventuálne procesné pochybenia a pochybenia v uplatnenej právnej kvalifikácii môžu byť za splnenia podmienok uvedených v § 371 ods. 1 Tr. por. Trestného poriadku predmetom konania o dovolaní. Napokon, v konaní o povolení obnovy konania nie je súd oprávnený preskúmať ani zákonnosť postupu súdu pri vykonávaní dôkazov a ich hodnotení vrátane udržateľnosti právnych názorov pôvodne konajúcich súdov, pokiaľ ide o hodnotenie rozporov vo výpovediach svedkov, resp. v iných dôkazoch.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že okresný súd sa v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania dôsledne vysporiadal so skutočnosťami, ktoré by mali podľa mienky odsúdeného zakladať dôvod pre povolenie obnovy konania a svoje rozhodnutie aj v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Tr. por. odôvodnil.

Dokazovaním, ktoré na verejnom zasadnutí vykonal, vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie, že v prípade odsúdeného neboli splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v predmetnej trestnej veci. Z návrhu odsúdeného a jeho následnej výpovede na verejnom zasadnutí je zrejmé, že sa domáha obnovy konania predovšetkým na základe existencie nového dôkazu, ktorý má byť v obsahu priestupkového spisu Okresného úradu Rimavská Sobota č.OU-RSOVVS-2023/009366. Týmto dôkazom má byť záver znaleckého posúdenia vierohodnosti výpovedí poškodenej v uvedenom priestupkovom konaní, čo má spochybniť jej vierohodnosť vypovedať aj v konaní, ktoré žiada obnoviť.

Krajský súd zdôrazňuje, že pre rozhodovanie o povolení obnovy konania sú významné také skutočnosti alebo dôkazné prostriedky, ktorými sú spochybňované usvedčujúce dôkazy vykonané v pôvodnom konaní. Hodnotenie predložených dôkazov nesmie presahovať rámec zistenia pravdepodobnosti, že tvrdená skutočnosť či nový dôkaz sám, alebo v spojení s už vykonaným dokazovaním môže privodiť zmenu rozhodnutia. Po oboznámení sa s predloženým spisovým materiálom krajský súd prisvedčil právnym úvahám prvostupňového súdu o tom, že v uvedenom priestupkovom konaní nebola významným spôsobom spochybnená vierohodnosť výpovedí poškodenej a v tomto smere nebol produkovaný žiadny relevantný dôkaz, vrátane záverov z uskutočneného znaleckého dokazovania. Prvostupňový súd pritom poukázal na to, že v štádiu trestného konania, ktoré predchádzalo prejednaniu veci ako priestupku, súdny znalec G. I. J. vo svojom znaleckom posudku č. 24/2022 posúdil štruktúru

osobnosti mal. poškodenej A. analogicky ako v konaní Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 11T/19/2023, ktorého sa návrh na obnovu týka. Aj krajský súd mal za preukázané, že u poškodenej neboli zistené mentálne schopnosti k zámernému skresľovaniu výpovedí, ku konfabuláciám či patologickej fantázii, pričom bolo konštatované, že udalosti vie správne vnímať a následne ich reprodukovat' s diskretnou insuficienciou všeobecnej vierohodnosti spôsobenej jej ľahkou duševnou zaostalosťou. Tieto závery bez pochyb nesvedčia v prospech existencie nového dôkazu, spôsobilého privodiť zmenu skoršieho odsudzujúceho rozhodnutia. Nad rámec predmetu konania o obnove krajský súd uvádza, že neverohodnosť výpovede mal. poškodenej a spochybnenie vykonaných dôkazov či ich absencia boli súčasťou obhajoby odsúdeného a súdy sa s ňou v základnom konaní vysporiadali.

Pokiaľ odsúdený ďalej uvádzal, že priestupkové konanie bolo zastavené, resp. bol oslobodený v inom trestnom konaní, v ktorom bola maloletá L.Š. poškodenou, krajský súd akcentuje, že ide o výsledky hodnotenia dôkaznej situácie v tej konkrétnej trestnej alebo priestupkovej veci, ktoré právne závery nie sú spôsobilé privodiť zmenu rozhodnutia o vine odsúdeného v prejednávanej veci.

Napokon, krajský súd je toho názoru, a to aj vo vzťahu k ostatným sťažnostným námietkam odsúdeného, že nimi prezentuje len snahu prehodnotiť ustálený dôkazný stav, čo je čo je v intenciách obhajoby možné a legálne, ale po právoplatnosti jeho odsúdenia tomuto zámeru nemôže slúžiť obnova konania ako inštitút mimoriadneho opravného prostriedku. V tomto kontexte odsúdený predniesol viacero námietok, spochybňoval vykonané svedecké výpovede vrátane znaleckých záverov, resp. spochybňoval zákonnosť niektorých dôkazov, a pri týchto námietkach nezostáva nič iné, len konštatovať, že nie sú v konaní o povolení obnovy právne významné.

Osobitne, k sťažnostnej námietke odsúdeného, týkajúcej sa porušenia jeho práva na obhajobu, v širšom kontexte práva na spravodlivý proces, ktoré patria pod čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd krajský súd dáva do pozornosti, že na konanie o návrhu na povolenie obnovy konania sa čl. 6 ods. 1 dohovoru nevzťahuje (čl. 6 Dohovoru neobsahuje právo na revíziu súdneho konania). Svedčí o tom nielen judikatúra ústavného súdu (m. m. II. ÚS 255/2011, IV. ÚS 108/2014, III. ÚS 223/2017), ale aj judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva (Kulnev v. Rusko, rozhodnutie zo dňa 18. 03. 2010, č. 7169/04, Rudan v. Chorvátsko, rozhodnutie zo dňa 13. 09. 2001, č. 45943/99). Ochrany práv obsiahnutých v čl. 6 dohovoru sa možno domáhať až v obnovenom konaní, t. j. po tom, ako bolo príslušným všeobecným súdom právoplatne rozhodnuté o povolení obnovy konania (m. m. III. ÚS 320/2021, I. ÚS 548/2022).

Na záver zostáva už len konštatovať nedôvodnosť námietok sťažovateľa, ktoré sa týkali rozhodnutí vrcholných súdnych orgánov Slovenskej republiky v pôvodnom trestnom konaní. Tu aj prvostupňový súd správne poukázal na skutočnosť, že poukaz odsúdeného na výsledky pôvodného konania (právne závery nastolené vykonaným dokazovaním), uplatnený v dovolaní odsúdeného zo dňa 05. 10. 2023, ktoré bolo uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Tdo/79/2023 zo dňa 11. 06. 2024 odmietnuté, nenesú potenciál pre rozhodnutie o povolení obnovy trestného konania. Dovolač súd, aj pokiaľ by v ňom bol odsúdený úspešný, skúma zákonnosť pôvodného rozhodnutia a procesného postupu súdov v základnom konaní, teda jeho účel a povaha prieskumu je iná, hoci ich výsledky sa môžu v niektorých prípadoch ovplyvňovať. Pokiaľ ide o nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 435/2023 zo dňa 07. 12. 2023 v tejto trestnej veci, ktorým bolo konštatované porušenie (zásah) v ňom uvedených ústavných práv odsúdeného pri rozhodovaní o jeho väzbe a rozhodnutie o väzbe bolo zrušené, nemá právnu relevanciu pre povolenie obnovy tohto trestného konania v prejednávanej veci.

Krajský súd je toho názoru, že napadnuté uznesenie obsahuje všetky zákonom stanovené kritériá z hľadiska jeho formy a obsahu. Uznesenie je presvedčivé, zrozumiteľné a neponecháva nadriadenému súdu otvorenú žiadnu otázku, ktorú by bolo potrebné riešiť. Preto si osvojuje dôvody napadnutého uznesenia, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje, a považuje za nadbytočné správne závery súdu prvého stupňa vo svojom rozhodnutí opakovať.

V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. US 78/05, III. US 264/08, IV. US 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko zo dňa 19. 12. 1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu

možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok zo dňa 15. 02. 2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok zo dňa 27. 09. 2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Keďže okresný súd napadnuté rozhodnutie dostatočne a presvedčivo odôvodnil, záverom krajský súd konštatuje, že okresný súd postupoval správne a v súlade so zákonom, keď návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol, pretože v tomto prípade preto neboli splnené podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.